

## COL·LOQUI

**Públic:** Vull recordar que un bon etnomusicòleg, en Joaquim Maideu, quan es proposava de tirar endavant el seu recull, el que el preocupava no era tant la recuperació d'uns valors sinó la qualitat artística: un concepte que no ha sortit massa en les nostres discussions.

**Sr. Jaume Aiats:** D'entrada, m'he d'adherir completament a la comunicació de Xevi Roviró –amb el qual hem treballat tants anys junts–: la seva aportació ha estat allisonadora de com la ideologia s'enganxa en les paraules. Per altra part, volia fer notar com el paradigma biologista respecte al qual hem explicat la “vida” que té la cultura popular, no és el més adequat per explicar aquestes manifestacions socials. El que hi ha són elements culturals que cada persona utilitza a partir de diferents circumstàncies i que es transformen, es reutilitzen de maneres completament diferents sense que sigui necessari cap objecte orgànic.

Qui determina que un element sonor té qualitat artística? La qualitat artística no és d'entrada un valor immanent en l'objecte sinó que és un valor determinat per les persones que actuen al voltant d'aquella expressió. Només al mig del fet social, en viu, puc descriure el valor que es dona al que anomenem qualitat artística.